

мегдана стана още по-тихо. Само прилепи прехвъркаха въ мрака сегисъ-тогисъ и нарушаваха вечерната тишина.

По едно време край чешмата премина съ тихи стъпки човѣкъ и се отправи къмъ кжщата на зидаря Х. Когато дойде до оградата, таинствениятъ човѣкъ спрѣ за малко и се огледа на вси страни. После той се прехвърли въ двора и презъ единъ отворенъ прозорецъ влѣзе въ кжщата... Това бѣ единъ опасенъ крадецъ. Той се намираше сега въ стаята, дето спѣха домакините. Тя бѣ празна. Вратата не бѣше затворена добре. Крадецътъ си помисли, че стопанитѣ сж се върнали вече отъ града. Той застана задъ вратата, притаи джхъ и се вслуша. Отъ съседната стая идѣше детски гласецъ. Крадецътъ погледна презъ ключалката и въ мрачината можа да види едно момченце, което

седѣше на леглото си. То казваше своята вечерна молитва. Крадецътъ почна да обмисля какъ да извърши своята кражба и се ядосваше, че детето се изпречи на пътя му... И ето, той чу ясно молитвенитѣ думи на малкия въ съседната стая:

— Не ни въвеждай въ изкушение, но избави насъ отъ лукавия.

И Богъ чу молитвата на момченцето...

Крадецътъ бърже напусна стаята и по сжщия пътъ се прибра у дома си. Тамъ той се разкажя отъ все сърце за миналия си лошъ животъ и съ сълзи на очи молѣше Бога да му прости грѣховетѣ. Бившиятъ крадецъ благодарѣше още на Господа, че му прати спасение чрезъ устата на едно дете....

Сега той е единъ отъ най-трудолюбивитѣ и почитени хора въ нашето село.

Изъ притчитѣ на царя Соломона

По-добре малъкъ имотъ съ правда, нѣжели голѣмъ съ неправда (16 гл. 8 ст.)

Съкровища, събрани по несправедни пѣтища, не докарватъ полза, но праведността избавя човѣка отъ смъртъ (10 гл. 2 ст.)

Благословението Господне обогатява безъ мѣка и безъ трудъ човѣка (10 гл. 22 ст.)